

منشأ سایبریتیک حفره‌های دولت (مطالعه موردی: کوی دانشگاه تهران)

* زهرا پیشگامی فرد

** مجتبی خاتونی

*** محمد زهدی گهرپور

E-mail: sorour1334@yahoo.com

E-mail: mojtabakhatooni@ut.ac.ir

E-mail: mohammad_zohdi@ut.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۲/۲۷

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۲/۲

چکیده

از الزامات اولیه هر دولتی حفظ امنیت در سایه حاکمیت بر فضای جغرافیایی است. در عصر حاضر با گذار از چالش‌های سنتی دولت، با چالشی نوین روبرو هستیم؛ پدیده‌ای سازمان یافته که در مناطق خارج از نظارت و حاکمیت دولت، امنیت جامعه را به خطر می‌اندازد. این چالش نوین را «حفره‌های دولت» می‌نامند. این حفره‌ها را بازیگرانی در سطوح مختلف، در چارچوب رقابت‌ها و منازعات، در عرصه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی به وجود می‌آورند، تعمیق و گسترش می‌دهند و در نهایت تأثیرات فضایی خاصی را از خود به جا می‌گذارند.

هدف این پژوهش بررسی سازوکارهای حاکم بر نحوه استفاده این بازیگران از دانش سایبریتیک (رایانیک) در سطوح و عرصه‌های مختلف و چگونگی تأثیر فضای سایبری (رایاسپه‌ری) در ایجاد حفره‌های دولت است.

روش این تحقیق توصیفی - تحلیلی بوده و در صدد است تا با موربدپژوهی و بررسی و تحلیل روابط میان فضای سایبری و حفره‌های دولت فرضیه خود را که وجود حفره‌های فرهنگی و سیاسی با منشأ سایبریتیکی است به اثبات رساند.

نتایج پژوهش بیانگر وجود حفره‌های فرهنگی - هویتی و سیاسی با منشأ سایبریتیک در کوی دانشگاه تهران است.

کلید واژه‌ها: دولت، امنیت، حفره‌های دولت، سایبریتیک (رایانیک)، کوی دانشگاه تهران.

* استاد تمام جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

** دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران، نویسنده مسئول

*** دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

مقدمه و طرح مسئله

ظهور دولت‌های ملی ریشه در وقایع چهار قرن اخیر تاریخ سیاسی جهان دارد. با ظهور دولت‌های مدرن و تشکیل سازوکار حاکمیتی؛ تأمین امنیت، رفاه، تمامیت ارضی و استقلال و ثبات ساختار حکومت به عنوان کار ویژه‌های اصلی دولت‌ها شناخته شدند. روابط‌های جاری در امور سیاسی، در مقیاس‌های فرومی و فراملی، چالش‌های جدیدی را در راه تحقق اهداف دولت‌ها (حکومت‌ها) به وجود آورد. با گذار از چالشگرانستی، که از آنها با عنایوینی چون ناحیه‌گرایی و واگرایی یاد می‌شود، روابط‌ها در مقیاس محلی، ناحیه‌ای، ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی و در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی / هویتی نتیجه‌ای به نام حفره‌های دولت در فضای جغرافیایی را در برداشت که توسط بازیگران در سطوح مختلف، ایجاد و کنترل می‌شوند. از آنجا که «امنیت یکی از اساسی‌ترین عناصر برای استمرار حاکمیت است» (رضایی، ۱۳۸۶ الف) این حفره‌ها در جهت نیل به اهداف بازیگران، امنیت دولت‌ها و حکومت‌ها را به چالش می‌کشند. آنچه در حفره‌های دولت مورد نظر است ماهیت، منشأ، کارکرد و تأثیرات فضایی آن است. مبحث حفره‌های دولت با وجود اهمیت فراوان، موضوعی جدید و البته مهجور در مباحث علوم اجتماعی به شمار می‌رود. در محدود پژوهش‌هایی که در این باره انجام شده است، به بررسی چیستی و در بهترین حالت، به کارکرد حفره‌ها پرداخته شده است.

یکی از ابزارهای شتاب بخش در گستره مفهومی جهانی شدن، اینترنت است (حافظنیا و همکاران، ۱۳۸۵: ۴). در دوران جهانی شدن‌ها و جهانی‌سازی‌ها، آن بخش از فضای مجازی که به عنوان فضای شکل‌گیری ارتباطات و جابجایی اطلاعات اینترنت پایه یا به عبارتی فضای سایبرنیک نام می‌گیرد، به گواه مستندات، در لایه‌های مختلف زندگی فردی و اجتماعی نوع بشر تأثیرگذار است؛ از تأثیرات اقتصادی و اجتماعی گرفته تا اثرات سیاسی و فرهنگی - هویتی. این تأثیرگذاری به عنوان ابزاری جهت روابط‌های مذکور و سهم خواهی‌ها و قدرت‌نمایی‌ها در مقیاس‌های مختلف به شمار می‌رود. از افراد و گروه‌ها و احزاب در سطح محلی، تا دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی و قدرت‌های درجه اول در مقیاس جهانی؛ با استفاده از این ابزار و در راستای منافع خود، به خلق، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت اقدام می‌کنند. از مهم‌ترین مباحث مربوط به حفره‌های دولت، بررسی منشأ پیدایش، گسترش و تعمیق آنهاست؛ چرا که کشف منشأ، رهیافتی برای شناخت دقیق و واقع‌بینانه کارکرد و

تأثیرات فضایی حفره‌ها محسوب می‌شود. از طرفی این فرصت را برای دولت‌ها و حکومت‌ها فراهم می‌آورد تا ضمن برنامه‌ریزی‌های عالمانه، نتایج حاصله را چراغ راه سیاستگذاری‌ها و تصمیم‌گیری‌های خود قرار دهند.

حفره‌های دولت به عنوان به چالش کشاننده حاکمیت حکومت‌ها در مرزهای سرزمینی، کارکردهایی چون هویت زدایی، امنیت‌زدایی، تضعیف دولت ملی، نقض استقلال و تمامیت ارضی را دنبال می‌کنند. شناخت منشأ حفره‌های دولت به عنوان مبدأ انتشار آنها توسط بازیگران فرومی و فرامی، برای اتخاذ تصمیم‌های مناسب و عالمانه بسیار ضروری است. خوابگاه دانشجویان پسر دانشگاه تهران (کوی دانشگاه) به عنوان نمونه‌ای از جامعه‌ای که تمام اعضای آن، کاربران فضای سایبرنتیک هستند، می‌تواند نمایی از آنچه در آینده با آن روبرو خواهیم بود ارائه دهد.

سؤال و فرضیات تحقیق

سؤال اصلی این پژوهش به این صورت طرح شده که: آیا می‌توان فضای سایبرنتیک را به عنوان یکی از منشأهای حفره دولت به حساب آورد؟ در تکمیل این سؤال، پرسش دیگری مبنی بر شناسایی مهم‌ترین حفره‌های دولت از حیث ماهیت و با منشأ سایبرنتیک، در خوابگاه دانشجویان پسر دانشگاه تهران (کوی دانشگاه) طراحی شده است که سوالات فوق با فرضیاتی به شرح زیر آزمون خواهند شد.

- فضای سایبرنتیک به عنوان یک منشأ، در خلق، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت عمل می‌کند.

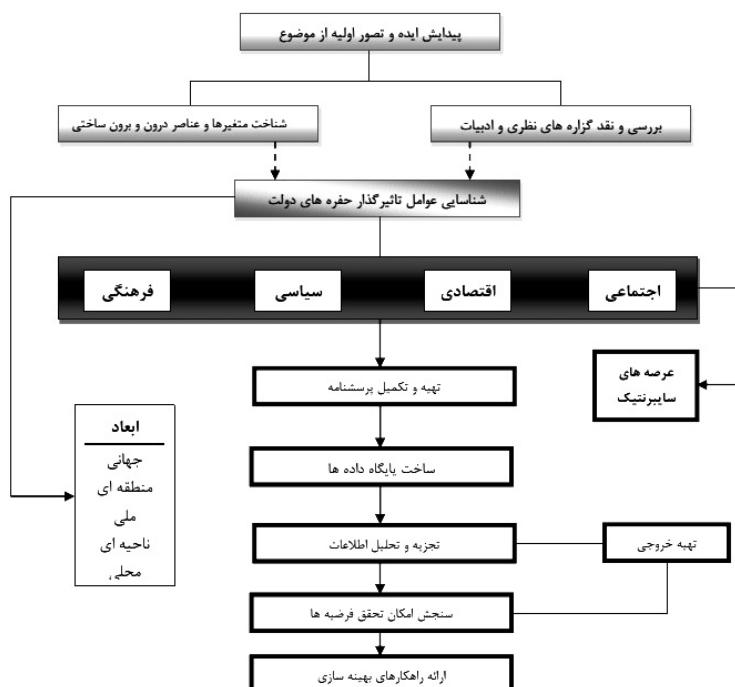
- مهم‌ترین حفره‌های دولت از نظر ماهیت و با منشأ سایبرنتیک در خوابگاه دانشجویان پسر دانشگاه تهران (کوی دانشگاه)، حفره‌های فرهنگی - هویتی و سیاسی هستند.

روش گردآوری اطلاعات، حوزه پژوهش، جامعه آماری و نمونه

محدوده مورد مطالعه این پژوهش، خوابگاه دانشجویان پسر دانشگاه تهران (کوی دانشگاه تهران) بوده است. ظرفیت اسمی مجتمع کوی دانشگاه تهران ۲۸۷۸ نفر اعلام شده است که با توجه به استفاده مازاد بر ظرفیت از این مجتمع، هنگام انجام این پژوهش در سال ۱۳۹۲ بیش از ۳۰۰۰ نفر از دانشجویان پسر دانشگاه تهران را در خود جای داده است. لذا امکان تمام شماری نبوده و نمونه‌گیری لازم به نظر رسیده است.

معیار نمونه‌گیری تمام دانشجویان ساکن در کوی دانشگاه بوده و انتخاب آن با استفاده از فرمول کوکران^۱ و با در نظر داشتن تعداد اشتباہ استاندارد (t/96)، سطح خطای ۰/۰۵ (d)، احتمال تأثیر متغیر مستقل بر وابسته ۰/۷ (p) و احتمال عدم تأثیر متغیر مستقل بر وابسته ۰/۳ (q) انجام گرفته. در نهایت حجم جامعه - نمونه برابر با ۳۳۰ بود. حجم جامعه نمونه با در نظر گرفتن ۱۰ نفر برای ضریب اطمینان، ۳۴۰ نفر به صورت خوش‌های انتخاب شده و به پرسشنامه پاسخ گفته‌اند. در نهایت یافته‌های به دست آمده برای پاسخ به دو پرسش پژوهش و تأیید یا رد فرضیه‌های مطروحه، با توجه به ادبیات پژوهش و استفاده از نرم‌افزار آماری Excel مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند و نتایج به تأیید یا رد فرضیه‌ها منجر شده است.

مدل شماره ۱: الگوی اجرایی پژوهش

$$1. \quad n = \frac{\frac{t^2 pq}{d^2}}{1 + \frac{1}{N} \left(\frac{t^2 pq}{d^2} - 1 \right)}$$

مبانی نظری**۱- دولت یا حکومت**

در مباحث جغرافیای سیاسی معمولاً دولت را معادل قوه مجریه قرار داده و آن را زیر مجموعه و کارگزار حکومت می‌دانند و در علوم سیاسی دولت را نظام قدرت دانسته و باور بر این است که «حکومت کارگزار دولت است» (عالم، ۱۳۸۶: ۱۳۴). از طرفی حکومت، مهم‌ترین عرصه تجلی رابطه جغرافیا و سیاست دانسته شده است (حافظنیا، ۱۳۸۴: ۲۱۲). جان کنت گالبرایت در کتاب کالبدشناسی قدرت به نقل از چارلز لیندبلوم می‌نویسد: «هم آنچه به صورت حکومت منظاهر است منبع اصلی و نهایی همه قدرت‌هاست» (گالبرایت، ۱۳۶۶: ۸۹). به هر روی حکومت ضمن این‌که مفهوم حاکمیت را در خود دارد، شامل قوای سه‌گانه مجریه، مقننه، قضائیه و نیروهای نظامی است (حافظنیا و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۲۵) زارعی می‌افراید: «دولت در اندیشه جغرافیای سیاسی، به ساخت حداقلی دلالت دارد و بر قوه مجریه منطبق است ولی اغلب در علوم سیاسی به ساخت قدرتی پایدار که حکومت بخش اجرایی و اداری و موتور محرک آن را بر عهده دارد، اطلاق می‌شود» (زارعی، ۱۳۹۱: ۱۸۰). آنچه در موضوع «حفره‌های دولت» مورد بحث است بدون تردید به همان ساخت قدرت فراتر از قوه مجریه که در جغرافیای سیاسی به نام «حکومت» شناخته می‌شود، مورد نظر است. اما به دلیل امانتداری در انتقال مفهوم «حفره‌های دولت» که از سوی ریچارد مویر بکار برده شده و در ایران به این لفظ ترجمه شده، به همان شکل در این پژوهش مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۲- حفره دولت

پدیده‌هایی به صورت سازمان یافته، گاه در سطح محدود و گاه در سطح گسترده، حاکمیت دولت‌ها بر فضای جغرافیایی را به چالش می‌کشند. این پدیده‌ها متفاوت از چالشگرانستی، که از آنها با عنایت‌نی چون: ناحیه‌گرایی یا واگرایی یاد می‌شود و عمدهاً حواشی کشور را شامل می‌شوند، در هر جای قلمرو دولت به اشکال عمودی و افقی قابل تشخیص هستند، که از آنها به عنوان حفره دولت یاد می‌شود (رضایی، ۱۳۸۶ الف). حفره‌های دولت نواحی‌ای هستند که نظارت معمول دولت در آنجا اعمال نمی‌شود (مویر، ۱۳۹۰: ۲۰۱). مکان حفره‌ها همیشه به طور دقیق قابل تشخیص نیست و از یک طبقه خوابگاه دانشجویی در مسکو تا شهرهای بزرگ و حتی تمام یک کشور متغیر است. سازمان یافتنی از دیگر خصائص حفره‌های دولت است (مویر، ۱۳۹۰: ۲۰۲).

حفره‌های دولت مفهومی نوین با کارکردی فضایی است که می‌تواند منشأً غیرفضایی داشته باشد. به همین دلیل، حفره‌های دولت رو به فرونی بوده و به شکل چشم‌گیری حاکمیت دولت‌ها را در عرصه سرزمینی به چالش می‌کشد و عکس العمل دولت‌ها را در پی دارد. حفره‌ها از چند جنبه قابل تقسیم‌بندی هستند.

۳- تقسیم‌بندی حفره‌های دولت

حفره‌های دولت از چهار جنبه قابل تقسیم‌بندی هستند:

- از نظر قلمرو جغرافیایی (ملی، فراملی)؛
- از نظر قلمرو زمانی (کم دوام، بادوام)؛
- از نظر عملکردی (افقی، عمودی)؛
- از نظر ماهیت (رضایی، ۱۳۸۶ هـ).

۴- حفره‌های دولت از نظر ماهیت

حفره‌های دولت در سایه عوامل گوناگون جغرافیایی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، امنیتی و در یک محدوده جغرافیایی یا در سطح ملی و بین‌المللی پدید می‌آید (قالیاف و میرزاده، ۹۷: ۱۳۸۷). برخی دولت‌ها از چند نوع تهدید که در سراسر جامعه پراکنده است، رنج می‌برند و برخی دولت‌ها از نوع خاصی از تهدید در چالش‌اند. به‌طورکلی حفره‌های دولت از نظر ماهیت و جنس به چهار دسته تقسیم می‌شوند:

- ۱- حفره‌های سیاسی
- ۲- حفره‌های اجتماعی
- ۳- حفره‌های اقتصادی
- ۴- حفره‌های فرهنگی - هویتی (پیشگاهی فرد، ۱۳۸۵: ۴).

۱- حفره سیاسی دولت

آن دسته از تهدیداتی که به صورت سازمان‌یافته یا در سطحی وسیع و گسترده جنبه‌های سیاسی جامعه و به تبع آن امنیت و حاکمیت دولت بر فضای جغرافیایی را به چالش می‌کشند، حفره سیاسی دولت نام می‌گیرند. حفره‌های سیاسی دولت‌ها، اغلب حلقه‌های مخالف با حکومت و دولت هستند که دامنه عملیات و تنوع آنها از نقد بر عملکرد دولت در قالب‌های سازمان‌نیافته تا حلقه‌های براندازی دولت به صورت سیستمی است. حفره‌های سیاسی همواره خط‌زنگترین حفره‌ها برای دولت‌اند و توجه دولت‌ها به این حفره‌ها نیز بیش از سایر حفره‌هاست (پیشگاهی فرد، ۱۳۸۵: ۴).

۴-۲- حفره اجتماعی دولت

آن دسته از تهدیداتی که به صورت سازمان یافته یا در سطحی وسیع و گسترده جنبه‌های اجتماعی جامعه و به تبع آن امنیت و حاکمیت دولت بر فضای جغرافیایی را به چالش می‌کشد، حفره اجتماعی دولت نام می‌گیرند (پیشگاهی فرد، ۱۳۸۵: ۴). اختلال در نظام عمومی، تهدیدات بهداشتی و توزیع و مصرف مواد مخدر، از سازندهای حفره اجتماعی به شمار می‌آیند.

۴-۳- حفره اقتصادی دولت

آن دسته از تهدیداتی که به صورت سازمان یافته یا در سطحی وسیع و گسترده جنبه‌های اقتصادی جامعه و به تبع آن امنیت و حاکمیت دولت بر فضای جغرافیایی را به چالش می‌کشد، حفره اقتصادی دولت نام می‌گیرند. این حفره‌ها خود تهدیدی برای دولت‌ها نیستند؛ اما تأثیر وجود آنها اقتدار حاکمیت را کاهش می‌دهد و روند کوچک شدن فضای حاکمیت دولت را در پی دارد. دولت‌ها تا جایی که حاکمیت آنها تهدید نشود از کنار حفره‌های اقتصادی می‌گذرند (پیشگاهی فرد، ۱۳۸۵: ۵). کلاهبرداری، رشوه و ارتشاء، اختلاس و پولشویی را می‌توان از جمله حفره‌های اقتصادی نامید.

۴-۴- حفره فرهنگی - هویتی دولت

آن دسته از تهدیداتی که به صورت سازمان یافته یا در سطحی وسیع و گسترده جنبه‌های فرهنگی - هویتی جامعه و به تبع آن امنیت و حاکمیت دولت بر فضای جغرافیایی را به چالش می‌کشد، حفره فرهنگی دولت نام می‌گیرند. در بسیاری موارد حفره‌های فرهنگی - هویتی هر دولت، ادامه سلسله حفره‌هایی است که در سطح جهان تعمیم یافته است (پیشگاهی فرد، ۱۳۸۵: ۴). اگر فرهنگ را عبارت از رفتارها و فرآیندهای معناساز هویتی (استوری، ۱۳۸۹: ۱۷) بدانیم، این حفره‌ها که به صورت سازمان یافته و در سطح بین‌المللی فعال است و به صورت شبکه‌ای عمل می‌کند، فرآیند معناسازی هویتی را در سطح وسیعی تحت تأثیر قرار خواهند داد. کتاب‌ها، فیلم‌ها، موسیقی و آثار فرهنگی و سرگرمی حاوی مضامین هویت‌زدای چون: ضداحلاقی و ضددينی از این جمله‌اند. از آنجا که هویت و تصور از خویشتن، فرآیند معناسازی براساس یک یا مجموعه به هم پیوسته‌ای از ویژگی‌های فرهنگی است (جوان و عبداللهی، ۱۳۸۵: ۵۵) آنچه بوسیله حفره‌های فرهنگی مورد تهدید واقع می‌شود هویت یک اجتماع است.

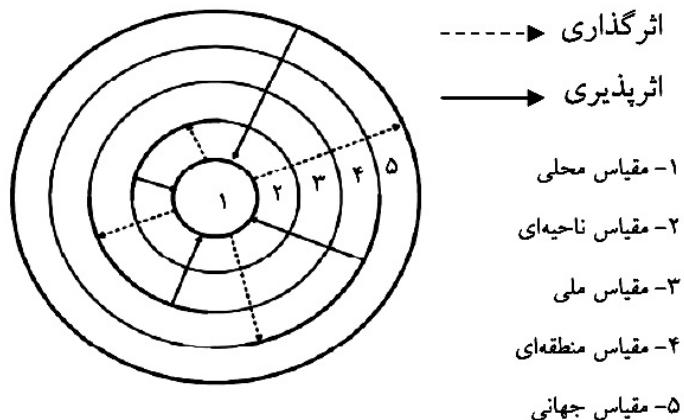
۵- فضای سایبرنیک

در ایران مطالعات مربوط به فضای سایبرنیک بیشتر به جنبه فناورانه آن و بحث‌های

سخت افزاری معطوف بوده است (فکوهی و میردامادی، ۱۳۸۱: ۹۳). فضای مجازی دنباله تصویرگری رمانیک‌های دهه ۱۸۳۰ و ۱۸۴۰ میلادی است (ساروخانی و همکاران، ۱۳۸۷: ۱۳۸). واژه فضای مجازی اولین بار در سال ۱۹۸۴ در رمان علمی تخیلی ویلیام گیبسون با نام نیورومنسر مطرح شد (عباسی قادی و خلیلی‌کاشانی، ۱۳۹۰: ۵۷). لئون جیمز از دانشگاه هاوایی، فضای سایبرنیک را داری ویژگی‌های متمایزی می‌داند که اثراتی متفاوت بر ذهن و رفتار آدمی می‌گذارد (خانیکی، ۱۳۹۰: ۵۴). آن بخش از فضای رایانه‌ای که سازنده یک فضای جغرافیایی مجازی است، فضای سایبرنیک یا فضای مجازی گفته می‌شود (محسنی، ۱۳۸۰: ۲۰۰). دانوسکی در رابطه با فضای مجازی اصطلاح «افترا لایف» را مطرح می‌کند و آن را یک ریخت اجتماعی می‌داند که تنها در فضای مجازی روی می‌دهد و در هیچ رسانه دیگری قابل مشاهده نیست (دانوسکی و پارک، ۲۰۰۹: ۳۳۷). فضای مجازی مفهومی است که با اینترنت ارتباط دارد اما با آن یکی نیست (قادی و کاشانی، ۱۳۹۰: ۵۸). چرا که اینترنت وسیله‌ای ارتباطی و فضای سایبرنیک محیطی است که امکان تولید فضا و تعامل مجازی را ایجاد می‌کند (میردامادی، ۱۳۸۰: ۱۰۹). فضای سایبرنیک یک مدیوم خاص است که بسته‌ای از پیشنهادات متفاوت از آنچه سایر رسانه‌های سنتی (تلوزیون) دارند، ارائه می‌دهد (کریشنترای و دیگران، ۲۰۰۹: ۱۹). عده‌ای را عقیده بر آن است که فضای مجازی را باید پاسخی به فضای بسته سیاسی دانست (موثقی، ۱۳۹۱: ۱۵۰). گروهی دیگر را عقیده بر این است که، در عصر حاضر فضای مجازی یاددهی و آموزش را در جهانی اجتماع محور طراحی می‌کند (ایروینگ و انگلیش، ۲۰۱۰: ۱) آن چه در سالیان اخیر در رابطه با فضای سایبرنیک و اینترنت بیش از پیش رخ نمایانده است رشد چشمگیر شبکه‌های اجتماعی بوده است. گفتنی است در سال ۲۰۱۳ از ۵ وب سایت برتر جهان در فهرست الکسا(۱)، هفت مورد جزء شبکه‌های اجتماعی‌اند (خانیکی، ۱۳۹۲: ۴۶). از روش‌های معمول محدودسازی و نظارت بر فضای سایبرنیک، محدودسازی دسترسی است که در قریب به اتفاق کشورهای جهان باشد و ضعف پیگیری می‌شود. اما تحقیقات نشان می‌دهد که امنیت جوانان در فضای مجازی و در سایت‌های فیلتر شده یا مسدود شده تفاوتی با غیر آن ندارد (فلینگ و دیگران، ۲۰۰۶: ۱۳۵). شبکه جهانی اینترنت ارتباط خاصی با رقابت دارد (ناکمورا، ۲۰۰۲: ۱۸). این رقابت می‌تواند سطوح مختلف بازیگران، از محلی تا جهانی و عرصه‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی را دربرگیرد.

۶- مقیاس‌های اثر گذاری در جغرافیای سیاسی پست مدرن

مدل شماره ۲: مقیاس‌های جهانی تو در تو، متعامل و سلسله مراتبی از محلی تا جهانی

(میرحیدر و ذکی، ۱۳۸۹: ۱۷)

روش تحقیق

روش تحقیق این پژوهش توصیفی - تحلیلی است که با مسئله‌گرایی / فرضیه‌گرایی و انجام مطالعه موردنی، کشف و توضیح روابط و آزمون فرضیه‌ها را مدنظر قرار داده است. پژوهش از نوع کاربردی بوده و نتایج آن برای رفع مسئله در سیستم کلی به کار گرفته می‌شود. روش گردآوری اطلاعات با استفاده از شیوه مطالعات اسنادی - کتابخانه‌ای در منابع باز، شامل کتاب، مقالات پارسی و لاتین و اطلاعات موجود در پایگاه‌های اینترنتی؛ و نیز روش‌های پیمایشی - میدانی است که شامل جمع‌آوری اطلاعات از طریق پرسشنامه می‌شود. این پرسشنامه شامل سنجش حفره‌های دولت در چهار عرصه حفره‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی - هويتی است که در عرصه‌های مشابه از فضای سایبرنیک در سه بعد ایجاد، توسعه و تعمیق مورد بررسی واقع شده است. هم‌چنین ابزار گردآوری اطلاعات با رجوع به پژوهش‌های مشابه، با عنایت به مبانی نظری مندرج در پژوهش بوده و نیز روایی و پایایی آن، سنجش و تأیید شده است.

جدول شماره ۱: شاخص‌ها و گویه‌های سنجش حفره‌های سایبرنیک در پرسشنامه

شاخص‌ها	گویه‌ها
	دسترسی به اینترنت
	کاربری اینترنت در روز
	بازدید از پایگاه‌های اینترنتی
اجتماعی	عضویت در شبکه‌های اجتماعی
اقتصادی	محتوای غالب پایگاه‌های اینترنتی
سیاسی	محتوای غالب شبکه‌های اجتماعی
فرهنگی / هویتی	عبور از فیلترینگ
	تهیه آثار فرهنگی / هویتی
	دریافت اخبار سیاسی
	امنیت مالی در فضای سایبرنیک
	جرائم مالی در فضای سایبرنیک
	اعمال مجرمانه در فضای سایبرنیک
	اولویت پایگاه‌های خبری
	استفاده از آثار فرهنگی / هویتی

یافته‌های تحقیق

۱- یافته‌های نظری تحقیق

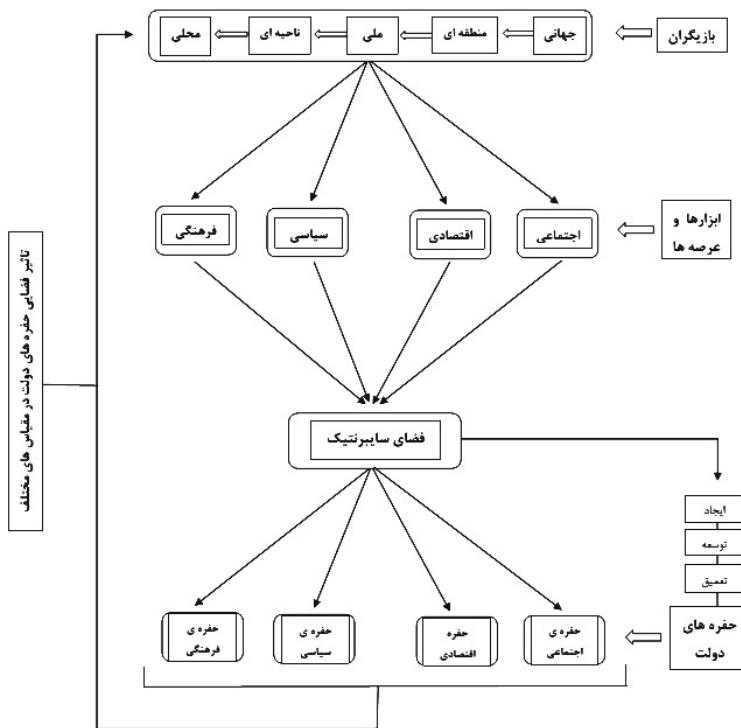
در کشاکش میان بازیگران صحنه قدرت در سطوح مختلف، ابزارها و عرصه‌هایی برای کسب منافع شناسایی شده‌اند که فارغ از مقیاس، تا حد زیادی مشترک به نظر می‌رسند. از مهم‌ترین این عرصه‌ها می‌توان به عرصه‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی / هویتی اشاره کرد. جرم و قانون‌گریزی، مواد مخدّر و سرقت در زمرة مسائل و معضلات اجتماعی امروز به شمار می‌آید. تخلفات و نابسامانی‌های اقتصادی همواره از معضلات دولت‌ها بوده که حاکمیت آنها را به چالش کشیده و امنیت مالی جامعه را به مخاطره انداخته است. کلاهبرداری، رشویه، اختلاس و ارتشاء از این قبیل مسائل اقتصادی‌اند. مسائل سیاسی دامنه وسیع‌تری نسبت به آنچه رفت را داراست. مسائل

سیاسی طیف وسیعی از افراد، احزاب، جریان‌های معتقد دولت تا حلقه‌های براندازی حکومت را به شکل سیستمی در بر دارد. ویژگی‌های فرهنگی به عنوان عوامل و عناصر هویتی همواره مورد توجه دولت‌ها و بازیگران در سطوح مختلف بوده است.

بازیگران در سطوح مختلف و برای نیل به اهداف خود، سعی در به چالش کشیدن حاکمیت رقبای خود (دولت‌ها) در عرصه سرزمینی دارند. در مسیر این فرآیند دست به اقداماتی سازمان یافته می‌زنند تا در عرصه‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی/ هویتی و با وجود آوردن مناطقی (افقی و عمودی) که نظارت معمول دولت در آنجا اعمال نمی‌شود و به عبارتی جزء قلمرو مؤثر ملی آن دولت به شمار نمی‌آیند، اهداف خود را به پیش بردند. این مناطق حفره دولت نام دارند. فضای ایبرنیک را می‌توان به عنوان آن بخش از فضای مجازی که بستر ارتباطات اینترنت پایه است؛ یک منشأ پیدایش، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت محسوب کرد. موادری که ذکر شد گواهی بر این مدعای است که فضای سایبرنیک به عنوان یک منشأ مهم و تأثیرگذار در پیدایش، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت در عصر جهانی شدن‌ها و جهانی‌سازی‌ها مطرح است. لذا فرضیه نخست این پژوهش مورد تأیید قرار می‌گیرد:

- فضای سایبرنیک به عنوان یک منشأ در خلق، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت عمل می‌کند.

در مدل ۳ بازیگران، ابزارها و عرصه‌ها، جایگاه فضای سایبرنیک در ایجاد، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت و مقیاس تأثیرات فضایی این حفره‌ها به شکل شماتیک به نمایش در آمده است.

مدل شماره ۳: منشأ سایبرنیک حفره‌های دولت (مدل: نگارندگان)

**۲- یافته‌های میدانی تحقیق
۲-۱- کاربری اینترنت در روز**

با توجه به دسترسی تمام اعضای جامعه نمونه به اینترنت، میزان کاربری روزانه اینترنت جامعه نمونه بر حسب ساعت مورد پرسش قرار گرفت و نتایج حاصله بیانگر این است که ۴۸٪ جامعه نمونه روزانه بیش از ۲ ساعت را در اینترنت سپری می‌کنند، ۳۹٪ تا ۲ ساعت در روز را به حضور در فضای سایبرنیک اختصاص می‌دهند و تنها ۱۳٪ میزان کاربری روزانه اینترنت را کمتر از ۱ ساعت اعلام کردند.

۲-۲- تهیه آثار فرهنگی/ هویتی

در سنجه‌ای دیگر روش تهیه آثار فرهنگی/ هویتی در دو گویه (دربافت از طریق اینترنت و خرید از فروشگاه‌ها) پرسشگری شد که نتایج بیانگر این واقعیت است که بیش از ۹۷٪ از جامعه نمونه، دربافت از طریق اینترنت را برمی‌گزینند.

۲-۳- دریافت اخبار سیاسی

۹۳٪ جامعه نمونه مورد مطالعه معمولاً با توجه به دسترسی آسان به اینترنت، مطالعه اخبار سیاسی را از آن طریق پیگیری می‌کنند.

۲-۴- جرائم مالی در فضای سایبریتیک

در سنجه‌ای از پرسشنامه از پرسش شوندگان خواسته شد در صورتی که مورد کلاهبرداری اینترنتی (سایبریتیک) قرار گرفته‌اند، گزارش دهند که ۹۴٪ از جامعه نمونه وجود کلاهبرداری را نفی کرده و تنها ۶٪ کلاهبرداری اینترنتی را گزارش کردند.

۲-۵- اعمال مجرمانه اجتماعی در فضای سایبریتیک

در بخشی دیگر از پرسشنامه از پرسش شوندگان خواسته شد میزان تبلیغ و ترویج اعمال مجرمانه اجتماعی (مثل: سرقت، مواد مخدر و روانگردان و قانون‌شکنی) را گزارش کنند که ۴۶٪ هیچ‌گاه، ۴۰٪ کم، ۱۳٪ متوسط و ۱٪ زیاد را برگزیدند.

۲-۶- اولویت پایگاه‌های خبری

در این سنجه از پرسشنامه ۵ پایگاه خبری اینترنتی از گرایش‌های مختلف، متفاوت، متضاد و حتی متخاصم سیاسی ذکر شد و از پرسش شوندگان خواسته شد به تناسب اولویت یکی از گویه‌ها را برگزیند که بیش از ۵۹٪ جامعه نمونه، پایگاه‌های خبری متعلق به بازیگران متخاصم بین‌المللی نظام حاضر را برگزیده و پایگاه‌های خبری و خبرگزاری‌های داخلی، اولویت حدود ۴۰٪ جامعه نمونه این پژوهش را تشکیل می‌دهد.

۲-۷- استفاده از آثار فرهنگی/ هویتی

از پرسش شوندگان پرسیده شد که معمولاً از کدام آثار فرهنگی (شامل فیلم، موسیقی) استفاده می‌کنند. پاسخ‌ها گویای این است که ۸۱٪ از جامعه نمونه آثار خارجی را به شکل اصلی، ۱۰٪ آثار ایرانی و ۹٪ آثار خارجی مورد تأیید مراجع ذیصلاح فرهنگی را بر می‌گزینند.(۲)

۳- جمع‌بندی یافته‌های میدانی پژوهش

آنچه به عنوان یافته‌های میدانی پژوهش ارائه شد، به شکل کلی وضعیتی از مورد مطالعه این پژوهش یعنی خوابگاه دانشجویان پسر دانشگاه تهران (کوی دانشگاه) را بیان می‌کند که ضروری است با برگسته ساختن و تحلیل نتایج حاصله، رهیافتی مبتنی بر شناخت حفره‌های دولت از حیث ماهیت و با منشأ مجازی در محدوده مورد مطالعه را ارائه دهیم. تمامی اعضای جامعه نمونه این پژوهش به اینترنت دسترسی داشته‌اند بنابراین می‌توان گفت تمام ساکنین کوی دانشگاه تهران به اینترنت دسترسی و در فضای سایبر

نتیک حضور دارند. ۸۷٪ جامعه آماری این پژوهش تا ۲ ساعت یا بیش از آن را روزانه در فضای سایبریک سپری می‌کنند. ۷۰٪ ساکنین از پایگاه‌های اینترنتی خارجی بازدید می‌کنند. ۸۸٪ جامعه آماری در شبکه‌های اجتماعی خارجی عضویت دارند.

اطمینان ۹۳٪ جامعه آماری به امنیت مالی در بانکداری سایبریک متوسط به بالاست و تنها ۷٪ از جامعه به این نوع فعالیت‌های مالی و اقتصادی بی‌اعتمادند. ۹۳٪ جامعه آماری اخبار سیاسی را از طریق اینترنت دریافت می‌کنند.

از دیدگاه جامعه نمونه، محتوای غالب پایگاه‌های اینترنتی مورد بازدید سیاسی - فرهنگی با ۶۵٪ و بعد از آن سیاسی - اجتماعی با ۱۹٪ بوده است. این وضعیت باشدت بیشتر در مورد شبکه‌های اجتماعی نیز صادق است و بر این مبنای، محتوای غالب، سیاسی - فرهنگی با ۷۸٪ فراوانی و فرهنگی - اجتماعی با ۱۷٪ فراوانی است.

در سنجه مربوط به کلاهبرداری سایبریک که ناظر بر حفره اقتصادی است، ۹۴٪ جامعه آماری عدم کلاهبرداری و فعالیت‌های مجرمانه اقتصادی اینترنتی را گزارش کرده‌اند که گویای این حقیقت است که در محدوده مورد مطالعه این پژوهش نمی‌توان شاهد حفره اقتصادی قابل توجه بود.

در سنجه مربوط به ترویج و تبلیغ اعمال مجرمانه اجتماعی در فضای سایبریک که ناظر بر حفره اجتماعی است، ۴۶٪ جامعه آماری این‌گونه ابراز داشته‌اند که هیچ‌گاه چنین اعمالی در اینترنت تبلیغ و ترویج نمی‌شوند و ۴۰٪ دیگر نیز این موارد را ناچیز پنداشته‌اند و چنین بر می‌آید حفره اجتماعی در محدوده مورد مطالعه و با منشأ سایبریک، نمی‌تواند شکل بگیرد.

در سنجه مربوط به اولویت انتخاب پایگاه‌های خبری اینترنتی که ناظر بر حفره سیاسی طراحی شده است، حدود ۶۰٪ جامعه نمونه پایگاه‌هایی را انتخاب کرده‌اند که از چالشگران نظام سیاسی و از طرفی مورد حمایت رقبای منطقه‌ای و بین‌المللی متخاصم با دولت نیز هستند. با توجه به توضیحات ارائه شده، عرصه سیاسی در فضای سایبریک را می‌توان به عنوان منشأ حفره‌های سیاسی دولت در محدوده مورد مطالعه به شمار آورد.

در سنجه استفاده از آثار فرهنگی که ناظر بر حفره فرهنگی - هويتی طراحی شده است، ۹۰٪ جامعه آماری ابراز داشته‌اند که معمولاً از آثار فرهنگی خارجی استفاده می‌کنند. این در حالی است که تنها ۹٪ از این ۹۰٪ آثار فرهنگی خارجی مورد تأیید و

مجاز را ترجیح می‌دهند و ۸۱٪ دیگر از آثار فرهنگی خارجی به شکل اصلی استفاده می‌کنند و سهم آثار فرهنگی ایرانی در این بین ۱۰٪ است. از آنچه ارائه شد چنین برمی‌آید که عرصه فرهنگی - هویتی باشد بیشتری تحت تأثیر فضای سایبریتیک به عنوان منشأ خلق، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت، در محدوده مورد مطالعه قرار دارد. لذا فرضیه دوم این پژوهش مبنی بر:

- مهم‌ترین حفره‌های دولت از حیث ماهیت و با منشأ سایبریتیک در خوابگاه دانشجویان پسر دانشگاه تهران (کوی دانشگاه)، حفره‌های فرهنگی - هویتی و حفره‌های سیاسی هستند، نیز مورد تأیید قرار می‌گیرد.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

دولت‌ها در راستای نیل به اهداف و آرمان‌های ملت‌ها برخوردار از حداقل توان اعمال قدرت مشروع یا اعمال حاکمیت‌اند. چالشگران دولت‌ها در عصر حاضر در گذار از چالشگران کلاسیک (ناحیه‌گرایی و ...) آن دسته فعالیت‌هایی هستند که به شکل سازمان یافته و در مناطقی که نظارت معمول دولت‌ها بر آنجا اعمال نمی‌شود، شکل می‌گیرند که حفره دولت نامیده می‌شود. حفره‌های دولت از حیث ماهیت به چهار دسته اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی / هویتی تقسیم می‌شوند. حفره‌های دولت در عرصه سرزمینی بروز می‌کنند اما ممکن است توسط بازیگران فروملی یا فرامملی ایجاد شده، توسعه و تعمیق یابند.

بازیگران در سطوح محلی، ناحیه‌ای، ملی، منطقه‌ای و جهانی (بین‌المللی) به فرآیندهای رقابت و منازعه برای کسب منافع مشغول‌اند که پرداختن به حفره‌های دولت نیز در همین چارچوب، مطرح می‌شود. فضای سایبریتیک به عنوان آن بخش از فضای مجازی که بستر ارتباطات اینترنت پایه محسوب می‌شود، در دنیای جهانی شدن‌ها و جهانی‌سازی‌ها بستر مناسبی برای بازیگران در سطوح مختلف در جهت ساخت، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت به شمار می‌آید. بنابراین، فضای سایبریتیک به عنوان یک منشأ در خلق، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت عمل می‌کند.

با توجه به کارکردها، ویژگی‌ها و امکانات فضای سایبریتیک، به نظر می‌رسد این فضا به عنوان یک منشأ رو به گسترش در مقوله حفره‌های دولت به شمار می‌آید و می‌تواند به عنوان ابزاری بسیار قوی در جهت رقابت‌ها و منازعات قدرت مورد استفاده قرار گیرد.

نتایج و یافته‌های میدانی این پژوهش نیز حاکی از آن است که در حال حاضر فضای سایبرنیک در محدوده مورد مطالعه (خوابگاه دانشجویان پسر دانشگاه تهران) به عنوان منشأ مهمی در خلق، گسترش و تعمیق حفره‌های دولت خودنمایی می‌کند و مهم‌ترین حفره‌های دولت از نظر ماهیت و با منشأ سایبرنیک در خوابگاه دانشجویان پسر دانشگاه تهران (کوی دانشگاه)، حفره‌های فرهنگی / هویتی و سیاسی هستند.

با توجه به جایگاه فضای سایبرنیک در این عصر، شناخت دقیق و واقع‌بینانه این فضای نیز تأثیرات و تعییناتی که در عرصه‌های مختلف بر جای می‌گذارد، نتایج و پیامدهای آن می‌تواند به عنوان چراغ راه برنامه‌ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های آتی قرار گیرد و رهیافتی بر پایه حفظ سرمایه‌های انسانی و اجتماعی برای مقابله با حفره‌های دولت با منشأ فضای سایبرنیک اندیشیده شود.

یادداشت‌ها

- ۱- لازم به ذکر است تمام اعدادی که به شکل درصد در یافته‌های تحقیق ارائه شد با تقریب ۰/۵ گرد شده‌اند.
 ۲- <http://Alexa.com>

**منابع
الف) کتاب‌ها**

- استوری، جان (۱۳۸۹): *مطالعات فرهنگی درباره فرهنگ عامه*، ترجمه پاینده، تهران: آگه.
- حافظنی، محمد رضا (۱۳۸۴): *اصول و مفاهیم ژئوپلیتیک*، چاپ اول، مشهد: پاپلی.
- حافظنی، محمد رضا و همکاران (۱۳۸۹): *سیاست و فضای چاپ اول، مشهد: پاپلی.*
- ریچاردز، بربی (۱۳۸۲): *روانکاوی فرهنگ عامه*، ترجمه پاینده، تهران: نشر آگه.
- زارعی، بهادر (۱۳۹۱): *بنیادهای نظری جغرافیای سیاسی با تأکید بر اسلام و ایران*، چاپ اول، تهران: دانشگاه تهران.
- عالم، عبدالرحمن (۱۳۸۶): *بنیادهای علم سیاست*، چاپ هفدهم، تهران: نی.
- عباسی قادی، مجتبی؛ خلیلی کاشانی، مرتضی (۱۳۹۰): *تأثیر اینترنت بر هویت ملی*، چاپ دوم، تهران: پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- گالبرایت، جان کت (۱۳۶۶): *کالبدشناسی قدرت*، ترجمه احمد شهسا، چاپ اول، تهران: آذر.
- محسنی، منوچهر (۱۳۸۰): *جامعه‌شناسی جامعه اطلاعاتی*، تهران: دیدار.
- مویر، ریچارد (۱۳۹۰): *درآمدی نو بر جغرافیای سیاسی*، ترجمه میر حیدر، چ ۲، تهران: سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح.
- والرستاین، امانوئل (۱۳۸۴): *سیاست و فرهنگ در نظام متتحول جهانی (ژئوپلیتیک و ژئوکالپر)*، ترجمه ایزدی، چاپ دوم، تهران: نی.
- Nakmura, Lisa (2002); *Cyber types: race, Ethnicity and Identity on the Internet*, Routledge, London.

ب) مقالات

- بای، حسینعلی؛ پور قهرمانی، بابک (۱۳۸۸): «بررسی فقهی و حقوقی هرزه‌نگاری در فضای مجازی»، *حقوق اسلامی*، س، ۶، ش ۲۳، صص ۹۷-۱۲۵.
- پیشگاهی فرد، زهرا (۱۳۸۵): «تحلیل چالش‌های جامعه ایران از منظر جغرافیای سیاسی»، *فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی*، ش ۵۷، صص ۱-۱۳.
- پیشگاهی فرد، زهرا؛ رضابی، ناصر (۱۳۸۸): «بررسی مفهومی و مصادقی حفره‌های دولت»، *تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی*، س، ۹، ش ۱۲، صص ۱۲۹-۱۴۶.

- جوان، جعفر؛ عبداللهی، عبدالله (۱۳۸۵)؛ «چندگانگی هویت در تمدن اطلاعاتی (چشم اندازی جغرافیایی از فضای بینامنی)»، *نشریه دانشکده علوم انسانی و اجتماعی*، دانشگاه تبریز، ش. ۲، صص ۵۵-۸۰.
- حافظنیا، محمد رضا (۱۳۹۰)؛ «مفهوم سازی ژئوپلیتیک اینترنت و فضای مجازی»، *فصلنامه ژئوپلیتیک*، س. ۷، ش. ۱، صص ۱-۱۳.
- حافظنیا، محمد رضا و همکاران (۱۳۸۵)؛ «تأثیر جهانی شدن به هویت ملی (مطالعه موردی: دانشجویان دانشگاه‌های دولتی شهر تهران)»، *فصلنامه ژئوپلیتیک*، س. ۲، ش. ۳ و ۴، صص ۱-۱۲.
- خانیکی، هادی؛ بصیریان جهرمی، حسین (۱۳۹۲)؛ «کنشگری و قدرت در شبکه‌های اجتماعی مجازی، مطالعه کارکردهای فیسبوک در فضای واقعی»، *فصلنامه علوم اجتماعی*، ش. ۶۱، صص ۴۵-۷۹.
- خانیکی، هادی؛ سادات روحانی، ریحانه (۱۳۹۰)؛ «ارتباطات مجازی و سایبر سایکولوژی (مطالعه موردی)»، *مجله مطالعات اجتماعی ایران*، دوره ۵، ش. ۳، صص ۴۸-۷۱.
- ساروخانی، باقر و همکاران (۱۳۸۷)؛ «تأثیر فضای مجازی بر کنش اجتماعی جوانان دانشجوی دختر با تأکید بر اینترنت»، *پژوهشنامه علوم اجتماعی*، س. ۲، ش. ۱، صص ۱۵۱-۱۵۲.
- فکوهی، ناصر؛ میردامادی، مهرداد (۱۳۸۱)؛ «فضای سایبرنیک به مثابه فضای شهری: مطالعه موردی شهر تهران»، *نامه انسان‌شناسی*، دوره ۱، ش. ۲، صص ۸۹-۱۱۹.
- قالیاف، محمد باقر؛ میرزاده کوهشاھی، مهدی (۱۳۸۷)؛ «ریشه‌ها و پیامدهای حفره‌های دولت در محلوده شمال و خاور هرمزگان و جنوب کرمان»، *اطلاعات سیاسی - اقتصادی*، ش. ۲۶۳ و ۲۶۴، صص ۹۴-۱۰۷.
- موشقی، احمد؛ عطارزاده، بهزاد (۱۳۹۱)؛ «نقش و تأثیر فضای مجازی بر جنبش‌های اجتماعی»، *مطالعه موردی مصر، پژوهشنامه علوم سیاسی*، س. ۷، ش. ۳، صص ۱۴۷-۱۹۱.
- میرحیدر، دره؛ ذکی، یاشار (۱۳۸۹)؛ «مفهوم مقیاس جغرافیایی و اهمیت آن در جغرافیای سیاسی پست‌مدرن»، *فصلنامه ژئوپلیتیک*، س. ۶، ش. ۱، صص ۵-۳۶.
- Catherine J. Irving, Leona M. English (2010); "Community in cyber space: social movement (Learning, and the internet)", *Adult Education Quarterly*, 1-17.
- James A. Danowski, David W. park (2009); "Networks of the Dead or alive in cyber space: public intellectuals in the mass and internet media", *Sage publication*, Vol 11, No 1, PP 337-356.
- Michele J. Fleming & others (2006); "Safety in cyber space", *Youth & society*, Vol 38, No 2, PP 135-154.
- Peradeep Krishnatray & others (2009); "Gratification from new media", *Journal of creative communications*, Vol 4, No2, PP 19-31.

ج) منابع الکترونیکی

<http://kooy.ut.ac.ir>

د) پایان نامه‌ها

- رضایی، ناصر (۱۳۸۶)؛ *بررسی حفره‌های دولت در ایران (مطالعه موردی شهرستان نهادوند)*، رساله دکتری، دانشکده چهارم، دانشگاه تهران.